

ETIKOTERAPIE VE VZTAZÍCH

Nápětí uvnitř člověka se přenáší do jeho vztahů od partnera po široké okolí na principu: "co jsme, to vyzařujeme, co vyzařujeme, to se nám vrací". Zkvalitněním vlastní osobnosti, na kterém pracujeme, dochází k uvolnění vnitřní tenze, což je vnímáno.

Uvolnění tohoto napětí tvoří člověka vnitřně svobodným a tudíž nepodléhajícím vnějším tlakům,

keré u člověka vnitřně svobodného nemohou najít odezvu, protože každý nevyřešený problém je místem, které reaguje na podnět zvenčí. Pokud si myslíme, že jsme zcela v pohodě na vědomé úrovni a přitom dochází ke střetům (s kýmkoliv) svědčí to o tom, že to s tou vnitřní svobodou není úplně v pořádku.

Kdosi moudrý totiž řekl "**Skutečná láska existuje pouze mezi dvěma vnitřně svobodnými lidmi.**" Je - li v jednom nebo ve druhém vnitřní nesvoboda, pak tento vztah není o lásce, ale o závislosti.

Následkem těchto vnitřních nesvobod nelze otevřít mezi partnery komunikaci o pocitech, která je základem růstu kvality vztahu. Obecně se lidé **baví o věcech, lidech a situacích**, zatímco by se měli

bavit o pocitu z lidí, věcí a situací

. Takovéto komunikace odkrývají skutečnou prožitkovost jedince a druhý člověk může na toto reagovat adekvátně s otevřeností a tím dochází k upřímné a spontánní komunikaci.

Upřímnost k sobě samým nám dává možnost nahlednout do našich mezilidských vztahů. Tyto vztahy mohou být "pokřiveny" potlačovanými pocity jako jsou strach, zloba, křivda atd.

Etikoterapeut Vám **pomůže nastavit "zrcadlo"** ve kterém se zobrazí Váš vztah k sobě samým a tím také k Vaším partnerům, kolegům, příbuzným atd.

Etikoterapie spolu s pozitivní psychoterapií umožňují najít komplexní přístup k pochroumané duši, která místo toho aby žila, rozvíjela se a rostla, se jen stále více a více choulí a tísni v koutku, a její "udržování při životě" nás stojí stále více a více energie a sil, které bychom měli využít k rozvoji a růstu osobnosti.

Pocity lítosti, křivd a strachu prožíváme proto, že nám byly instalovány v prenatalu (v těle matky) nebo v ranném dětství. Kdybychom tyto pocity nedostali tenkrát, neprožíváme je ani dnes, protože bychom je racionálně ustáli. Pokud si ale tyto pocity neseme, pak situace ke kterým v životě dochází, nám tyto pocity probouzejí.

Uvědomme si, že duše vstupuje do plodu v těle matky v 2. měsíci těhotenství. Proto dominantní pocity těchto druhů, které matka v těhotenství prožívá, **zodpovědně instaluje do duše dítěte** v ní rostoucího, s příslušnými důsledky, které časem vyplynou. Pokračování těchto pocitů roste a je umocňováno v ranném dětství do 9 let (puberty).

V tomto období je podprahové vnímání dítěte zásobováno vstupy, které nový človíček nechápe, ale vnímá je a pokud nejsou zpracovány, **jsou problémem pro celý život.** Protože lítosti, křivdy a strachy dnešní, nejsou vůbec dnešními, jsou to pouze probouzené staré nepochopené a tudíž nezpracované principy. Klient je nalézá, pojmenovává a řeší, popřípadě odstraňuje za pomoci etikoterapeuta.

Nedojde - li k nápravě v této oblasti, **projeví se to dříve nebo později**, ale určitě v pubertě, která není ničím dramatickým v životě člověka. Jde zde pouze, v daném období, k otevření vědomí a tudíž k dramatickému hledání svého místa na slunci a to je hledání sebe sama.

- Zdroj: www.etikoterapiecindler.cz

